

134

U S T A W A

z dnia 29 maja 1957 r.

o warunkowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności.

Art. 1. § 1. Skazanego na karę pozbawienia wolności można warunkowo zwolnić z odbycia reszty kary, jeżeli jego tryb życia, charakter i warunki osobiste oraz zachowanie się w czasie odbywania kary pozwalają przypuszczać, że po zwolnieniu będzie stosował się do zasad współżycia społecznego, a w szczególności nie popełni nowego przestępstwa.

§ 2. Warunkowe zwolnienie może dotyczyć również skazanego na zastępczą karę pozbawienia wolności.

Art. 2. § 1. Warunkowe zwolnienie może nastąpić po odbyciu przez skazanego co najmniej połowy kary, nie wcześniej jednak niż po sześciu miesiącach.

§ 2. Jeżeli skazanie nastąpiło za przestępstwo popełnione w ciągu 5 lat od odbycia w całości lub przynajmniej w jednej trzeciej kary pozbawienia wolności za przestępstwo z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju co poprzednie, warunkowe zwolnienie może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach po odbyciu przez skazanego co najmniej dwóch trzecich kary, nie wcześniej jednak niż po roku.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do sumy dwóch lub więcej nie podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności, które skazany ma odbyć kolejno; zastosowanie przepisu § 2 następuje, jeżeli chociażby jedno z przestępstw popełniono w warunkach określonych w tym przepisie.

§ 4. Skazanego można — niezależnie od warunków wymienionych w § 1—3 — zwolnić warunkowo po odbyciu 10 lat pozbawienia wolności.

Art. 3. § 1. W razie warunkowego zwolnienia czas pozostały do odbycia kary stanowi okres próby, który jednak nie może być krótszy niż rok ani dłuższy niż 5 lat.

§ 2. W razie warunkowego zwolnienia skazanego, który odbywa karę więzienia dożywotniego, okres próby wynosi 5 lat.

Art. 4. § 1. Warunkowo zwolniony może być na okres próby oddany przez sąd pod nadzór osoby lub instytucji wyznaczonej w tym celu.

§ 2. Sąd może również na warunkowo zwolnionego określić obowiązek stosownego postępowania w okresie próby, jeżeli może to zapobiec popełnieniu nowego przestępstwa, w szczególności sąd może nałożyć obowiązek powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, jak również obowiązek wykonywania odpowiedniej pracy zarobkowej.

§ 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z właściwymi ministrami określi w drodze rozporządzenia osoby lub instytucje powołane do sprawowania nadzoru nad warunkowo zwolnionymi, tryb ich powoływania, jak również ich uprawnień i sposób wykonywania nadzoru.

Art. 5. § 1. Sąd odwołuje warunkowe zwolnienie, jeżeli zwolniony popełnił w okresie próby nowe przestępstwo z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju, co poprzednie, a wymierzono mu za nie prawomocnie karę co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

§ 2. Sąd może odwołać warunkowe zwolnienie, jeżeli w okresie próby zwolniony narusza zasady współżycia społecznego, w szczególności popełni nowe przestępstwo, choćby inne niż wymienione w § 1, albo jeśli nie wykonuje obowiązku nałożonego na niego w myśl art. 4.

Art. 6. W razie odwołania warunkowego zwolnienia nie zalicza się na poczet odbycia kary okresu spędzonego na wolności.

Art. 7. Karę pozbawienia wolności uważa się za odbytą, jeżeli odwołanie warunkowego zwolnienia nie nastąpiło w ciągu 6 miesięcy po upływie okresu próby.

Art. 8. § 1. O warunkowym zwolnieniu orzeka na posiedzeniu niejawnym sąd wojewódzki, w którego okręgu skazany odbywa karę. Na tym posiedzeniu sąd może wysłuchać skazanego oraz przedstawiciela administracji więzienia.

§ 2. W tym samym trybie sąd może orzec o oddaniu warunkowo zwolnionego pod nadzór oraz o nałożeniu na niego obowiązków przewidzianych w art. 4 bądź w postanowieniu o warunkowym zwolnieniu, bądź w odrębnym postanowieniu wydanym w okresie próby.

§ 3. Sąd orzeka na wniosek skazanego, jego obrońcy, administracji więzienia, prokuratora lub z urzędu.

Art. 9. Wniosek skazanego lub jego obrońcy o warunkowe zwolnienie, złożony przed upływem okresu trzech miesięcy od wydania przez sąd postanowienia o odmowie udzielenia warunkowego zwolnienia, przez sąd może pozostać bez biegu aż do upływu tego okresu.

Art. 10. § 1. O odwołaniu warunkowego zwolnienia orzeka na posiedzeniu niejawnym sąd, który udzielił zwolnienia, po wysłuchaniu w miarę możliwości warunkowo zwolnionego; w posiedzeniu niejawnym ma prawo brać udział również obrońca.

§ 2. Sąd orzeka na wniosek osoby lub instytucji wyznaczonej do sprawowania nadzoru nad warunkowo zwolnionym na wniosek prokuratora lub z urzędu.

§ 3. Na postanowienie służy zażalenie prokuratorowi i warunkowo zwolnionemu.

Art. 11. W razie odwołania warunkowego zwolnienia, nie można ponownie warunkowo zwolnić skazanego od odbycia reszty kary pozbawienia wolności, której odwołanie dotyczyło.

Art. 12. W stosunku do osób skazanych przez sądy wojskowe właściwym do orzekania jest sąd wojskowy, w którego okręgu skazany odbywa karę.

Art. 13. § 1. Traci moc ustawa z dnia 31 października 1951 r. o warunkowym przedterminowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności (Dz. U. Nr 58, poz. 399).

§ 2. Skazany, który do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wyróżnił się szczególnie sumienną i wydajną pracą, będzie warunkowo zwolniony najpóźniej, gdy pozostanie mu do odbycia część kary równa okresowi, w którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wyróżnił się szczególnie sumienną i wydajną pracą.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horochecki*